10.028 Pne

POWIATOWY I MIEJSKI KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU

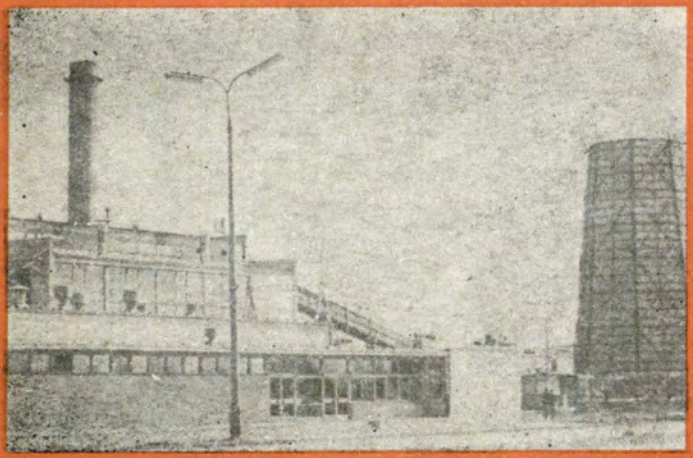

NASZ PROGRAM WYBORCZY 1969 – 1973

PRZEMYŚL

KWIECIEŃ 1969

POWIATOWY I MIEJSKI KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU

NASZ PROGRAM WYBORCZY 1969-1973

PRZEMYŚL, KWIECIEŃ 1969

34
10.028

Wydawca:
Wojewódzki Komitet Frontu Jedności Narodu w Rzeszowie

Nakład 2.000 + 30 egz. Format A5. Obj. ark. druk. 3. Papier piśmienny V kl. Oddano do składu 14 IV. 1969 r. Druk ukończono 19 IV. 1969 r.

Rzeszowskie Zakłady Graficzne, ul. Marchlewskiego 19
Zam. 2101/69. E-1-178

W obliczu wyborów

Dzień 1 czerwca 1969 roku stanowić będzie doniosłe wydarzenie w życiu naszego kraju. Pójdziemy do urn wyborczych, by dokonać wyboru przedstawicieli do organów władzy państwowej — Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz rad narodowych wszystkich stopni.

Rozpoczęła się kampania wyborcza. Prowadzą ją partie i stronnictwa polityczne, współdziałając w ramach Frontu Jedności Narodu. Kampanię wyborczą poprzedziły odbyte w minionych miesiącach: V Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, V Kongres Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i IX Kongres Stronnictwa Demokratycznego. Oceniły one dorobek naszego kraju, wytyczyły zadania. Cele zawarte w uchwałach V Zjazdu PZPR oraz kongresów stronnictw politycznych stanowią zasadniczą platformę programu wyborczego, z którym Front Jedności Narodu występuje do społeczeństwa.

Wybory przypadają w doniosłym dla naszego kraju i narodu okresie, bowiem w roku bieżącym obchodzimy jubileusz 25-lecia istnienia Polski Ludowej, w której władzę sprawuje lud pracujący pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej działającej w sojuszu ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym w ramach Frontu Jedności Narodu.

Wszystko, co w ciągu minionego 25-lecia stworzył lud pracujący swoim ofiarnym trudem i wysiłkiem, wszystkie trwałe zdobycze naszej Ojczyzny, jej nowy, sprawiedliwy kształt, nowe nienaruszalne granice, dynamiczny postęp gospodarczy i kulturalny, wszystko to wiąże się najściślej z kierowniczą i przewodnią rolą partii w życiu narodu, w budowie socjaliz-

mu. Okupacja hitlerowska wystawiła naród polski na najcięższą w jego dziejach próbę. Odzyskanie niepodległego bytu państwowego, a zarazem wyzwolenia społecznego, było urzeczywistnieniem pragnień i dążeń wielu pokoleń patriotów i bojowników o wolność. Miało ono przełomowe znaczenie dla przyszłych losów narodu polskiego.

Miniony okres socjalistycznego budownictwa przyniósł dynamiczny rozwój ekonomiki i spowodował doniosłe przeobrażenia społeczne narodu polskiego. **Wyrazem tego jest uzyskanie przez naszą gospodarkę w roku 1968 ponad czterokrotnie wyższego poziomu dochodu narodowego niż w roku 1938, prawie 14 razy większej globalnej produkcji przemysłowej** (nie licząc rzemiosła) **oraz 1,6 raza wyższej produkcji rolnej,** mimo zmniejszenia się o ponad 23% powierzchni użytków rolnych. Są to jedne z najwyższych w Europie wskaźniki rozwoju ekonomicznego w stosunku do stanu sprzed wojny. Dokumentują one, wynikającą z planowego charakteru naszej socjalistycznej gospodarki, jej wyższość nad gospodarką kapitalistyczną.

Awans naszej gospodarki narodowej, uzyskany na przestrzeni ostatniego ćwierćwiecza jest tym bardziej wyraźny, że nastąpił po okresie zniszczeń wojennych, które uszczupliły majątek narodowy o 38%. Każdy dzień ubiegłego ćwierćwiecza wypełniony był walką i pracą, a zarazem radością tworzenia coraz lepszej przyszłości.

Taki był również okres ubiegłej kadencji Sejmu i rad narodowych, który dzięki ofiarnej pracy robotników, chłopów i inteligencji przyniósł bogaty plon we wszystkich dziedzinach naszego życia.

Na tle dorobku całego kraju równie korzystnie przedstawiają się sukcesy gospodarcze województwa rzeszowskiego. Niegdyś zacofany region Polski „B" przekształcił się w poważny ośrodek przemysłu. Dzięki odkrytym złożom siarki i gazu ziemnego oraz innych surowców, Rzeszowszczyzna posiada imponującą perspektywę dalszego rozwoju. W ślad za procesem uprzemysłowienia województwa następują korzystne zmiany w strukturze ludności. I tak: zatrudnienie w gospodarce uspołecznionej w 1968 r. wynosiło 404 tys. osób, co stanowi w stosunku do 1965 r. przyrost o 70,2 tys. osób, tj. o 22,1%, przy wzroście zatrudnienia w kraju w tym okresie o 12%.

Produkcja globalna województwa rzeszowskiego w 1968 r. osiągnęła wartość 40,7 mld zł, a jej udział w ogólnej produkcji krajowej wynosił 4,4%.

W ciągu minionego ćwierćwiecza przeszły wielką drogę przemian politycznych, społecznych i gospodarczych również nasze miasto i powiat. Przemyśl — w przeszłości twierdza i siedziba garnizonów wojskowych, przeobraził się w poważny ośrodek przemysłowy. Wybudowano nowe zakłady przemysłowe, uległy rozbudowie istniejące. Kilkakrotnie wzrosło zatrudnienie i wartość produkcji.

Również rolnictwo — mimo ogromnych zniszczeń spowodowanych wojną i działaniami podziemnych band faszystowskich, odrabia szybko zaległości, a niektóre rejony pod względem wydajności produkcji roślinnej i zwierzęcej nie odstają od przodujących regionów kraju.

Sukcesy, które ma do odnotowania nasze miasto i powiat, to zasługa wszystkich ludzi pracy, robotników, chłopów, inteligencji. Ich twórczą pracą kierowała powiatowa instancja partyjna współdziałająca w jednym froncie z komitetami Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego. Pomyślny rozwój naszej gospodarki, to również wynik prawidłowej działalności rad narodowych, których rola i autorytet w ostatniej kadencji znacznie wzrosły. Wzrosły ich komptencje w wyniku przeprowadzanej decentralizacji zarządzania.

O wielu sprawach, które w przeszłości znajdowały się w kompetencji władz centralnych lub wojewódzkich, decydowała Rada Powiatowa, Miejska lub nawet gromadzkie i stwierdzić trzeba, że ze swych zadań wywiązały się dobrze. Rozszerzyły one zakres działania, ugruntowały swoją pozycję, pogłębiły proces demokratyzacji. Osiągnięciem jest zacieśnienie więzi z samorządem robotniczym i chłopskim, z organizacjami masowymi, większe niż kiedykolwiek wcześniej wykorzystanie w rozwiązywaniu problemów miasta i powiatu roli czynnika społecznego i inicjatywy obywateli. Ludzie, na których oddaliśmy 4 lata temu swoje głosy, nie zawiedli zaufania wyborców i dobrze spełnili dobrowolnie podjęty przez siebie społeczny obowiązek.

Dumni z dorobku minionego 25-lecia oraz realizacji poprzedniego programu wyborczego i świadomi celów, do których zdążamy budując Polskę socjalistyczną, pójdziemy do urn, by powszechnym udziałem w wyborach i głosowaniem na kandydatów z listy FJN zadokumentować swe przywiązanie do Polski Ludowej — Ojczyzny wszystkich ludzi pracy.

Gospodarski obrachunek

DOBIEGŁA końca kadencja Sejmu PRL i rad narodowych. Czas dokonać bilansu, rozliczyć się przed społeczeństwem z kredytu zaufania, którym obdarzono rady 4 lata temu, ocenić realizację poprzedniego programu wyborczego, który obejmował zadania na okres kadencji.

Program wyborczy przedstawiony społeczeństwu miasta i powiatu przemyskiego przez Powiatowy Komitet Frontu Jedności Narodu był, jak określono w jego tytule, programem pracy — a nie obietnic. Określał główne kierunki rozwoju gospodarki na terenie miasta i powiatu oraz ważniejsze zadania obecnego planu 5-letniego. Zamierzenia te przewidywały dalszy rozwój gospodarczy i kulturalny, również poprawę w zakresie warunków bytowych i urządzeń socjalnych.

Dokonując oceny ostatniej kadencji Sejmu i rad narodowych, czynimy to bogatsi o doświadczenia minionego okresu. W tym czasie dokonano szeregu usprawnień w zakresie planowania i zarządzania gospodarką narodową. Lepiej są wykonywane plany produkcyjne w zakładach przemysłowych, szerzej wprowadza się postęp techniczny i nowe metody produkcji. Osiągnięto duże sukcesy w mobilizacji społeczeństwa przemyskiego w dziele budownictwa socjalizmu, a w szczególności w zakresie dalszego, szybkiego rozwoju przemysłu i budownictwa, a także rozwoju produkcji rolnej. Aktywizacja ta nabrała wielkiego rozmachu w okresie poprzedzającym V Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Udokumentowaniem tego były podjęte i wykonane zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne, których wartość w samym tylko 1968 r. w mieście i powiecie osiągnęła 100 mln zł.

Przemysł

Możemy stwierdzić, że zgodnie z przyjętym programem w naszym mieście i powiecie nastąpił znaczny rozwój przemysłu, co wyraża się wzrostem wartości produkcji z 745 mln zł w 1964 r. do 1248 mln zł w r. 1968, tj. o 52,4%.

W 1967 r. przystąpiono do rozbudowy Zakładów Płyt Pilśniowych. Stawia się tu nową halę płyt porowatych oraz kilka innych obiektów o charakterze pomocniczym. Nakłady na ten cel wyniosą 210 mln zł.

Wartość produkcji globalnej Zakładów Wytwórczych Elementów Automatyki Przemysłowej „Polna" osiągnęła w roku 1968 288,6 mln zł, zaś w 1969 r. przekroczy wielkości prze-

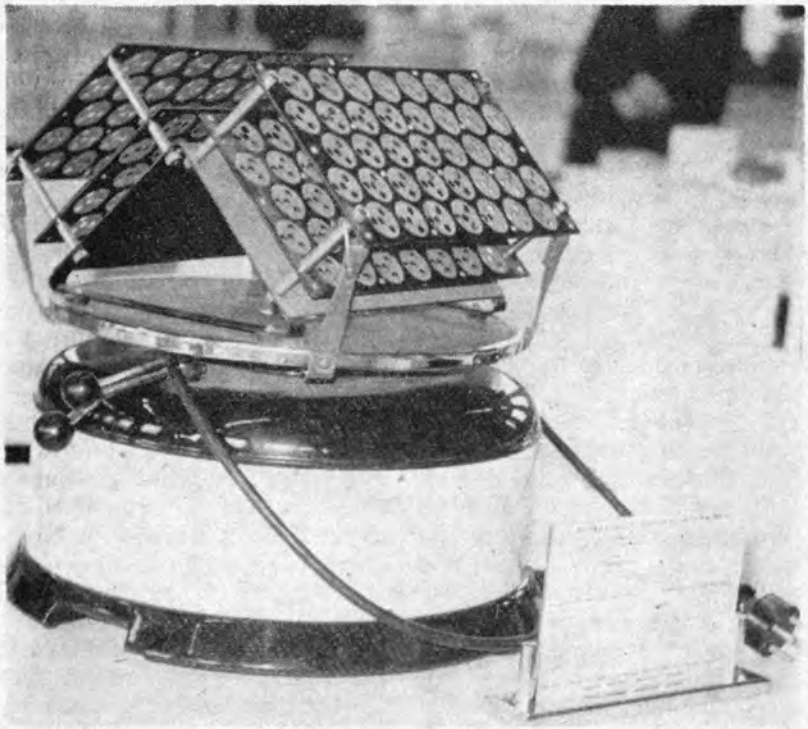

Wstrząsarka — jedna z licznych wyrobów produkowanych przez „Polną"

widziane w programie na rok 1970. „Polna" wprowadziła do produkcji szereg nowych, 4 lata temu nie projektowanych, wyrobów aparatury pomiarowo-kontrolnej, które są poszukiwane na rynku krajowym i za granicą. Wartość eksportu ZWEAP wyniosła w ubiegłym roku 15,2 mln zł obiegowych.

W 1968 r. przystąpiono do pierwszego etapu rozbudowy Fabryki Aparatów Elektrycznych Niskiego Napięcia „Fanina" i przeznaczono na ten cel 36,6 mln zł. W ramach tej kwoty zostanie wybudowana nowa, duża hala produkcyjna, a stare obiekty ulegną modernizacji. Dzięki temu poprawią się warunki pracy załogi.

Przedsiębiorstwa przemysłu centralnego oraz państwowego przemysłu terenowego przekroczyły w 1968 r. wskaźniki przewidziane na rok 1970. Przemysłowi spółdzielczemu do tego samego sukcesu zabrakło jedynie 5% planowanej wartości. Na szczególne podkreślenie zasługuje rozwój produkcji eksportowej, spełniającej istotne znaczenie w handlu zagranicznym i rozliczeniach finansowych naszego państwa z innymi krajami. Wartość eksportu przemyskich przedsiębiorstw przemysłu państwowego i spółdzielczego przekroczyła w 1968 r. 109 mln zł i tym samym wzrosła w stosunku do 1965 r. prawie trzykrotnie.

Państwowy przemysł terenowy rozwinął produkcję wyrobów metalowych oraz przejął w ramach deglomeracji, po zlikwidowanej wytwórni „Wars" w Warszawie produkcję chemicznych artykułów biurowych i szkolnych. Na ten cel przeznaczono szereg obiektów w Pikulicach, po uprzednim ich adaptowaniu. Odbiło się to korzystnie na zatrudnieniu i zaopatrzeniu rynku.

Spółdzielczość pracy wzbogaciła się o budynki produkcyjne, administracyjne, magazyny itp. Nowy obiekt wybudowała Spółdzielnia Pracy Stolarzy „Bednarz", budynki usługowe i magazyny stawiają Zakłady Metalowe im. 22 Lipca, Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu „Przyszłość", Krawiecka Spółdzielnia Pracy. Wiele obiektów uległo lub ulega modernizacji w ramach kapitalnych remontów oraz dzięki zakupowi nowych urządzeń i maszyn.

W dalszym ciągu prowadzi się na terenie miasta i powiatu prace poszukiwawczo-wiertnicze za gazem ziemnym. W minionych 3 latach na budowę kopalni oraz obiektów administracyjnych i zaplecza Ośrodka Kopalni Gazu wyasygnowano 195 mln zł.

Drobny przemysł w powiecie zwiększył wartość produkcji

z 22,9 mln zł w roku 1965 do ponad 28,9 mln zł w roku 1968. W adaptowanych budynkach po nieczynnej mleczarni w Przedmieściu Dubieckim otwarto chemiczny zakład przemysłu terenowego „Choma", wybudowano nowoczesne piekarnie w Birczy i Przemyślu.

Nakłady inwestycyjne na dalszy rozwój naszego miasta i powiatu w latach 1966—1968 wyniosły 1732 mln zł. Ich realizacja przebiega zgodnie z planami rocznymi, a nawet je wyprzedza, ponieważ wprowadzone zostały do wykonawstwa także zadania nie zakładane programem.

W wyniku nakładów inwestycyjnych, które spowodowały rozwój przemysłu i innych gałęzi naszej gospodarki, wzrosło zatrudnienie w gospodarce uspołecznionej o 2.742 osoby (w mieście) i wynosi ono 19.274 osoby. Tak więc i w tej dziedzinie jesteśmy bliscy wskaźnika na rok 1970, który przewiduje wzrost zatrudnienia w sektorze uspołecznionym w mieście z 16.532 osób w 1965 r. do 20.461 osób na koniec 1970 roku.

Analogicznie zatrudnienie na terenie powiatu wzrosło o 609 osób i wynosiło w końcu 1968 roku 9.494 osoby. Tak więc w gospodarce uspołecznionej na terenie miasta i powiatu zatrudnionych jest łącznie 28.768 osób.

Na przytoczony wyżej wzrost wartości produkcji, obok zwiększonego zatrudnienia istotny wpływ miała realizacja postanowień VII Plenum KC PZPR — głównie wprowadzanie postępu technicznego, usprawnienia organizacyjne, modernizacja, a co za tym idzie — wzrost wydajności pracy.

Rolnictwo

Wzrost państwowych nakładów na inwestycje w rolnictwie, znaczna poprawa zaopatrzenia w nawozy pomocnicze, kwalifikowany materiał siewny, środki ochrony roślin, maszyny i sprzęt rolniczy — wpłynęły dodatnio na zwiększenie produkcji zbóż, pasz i roślin okopowych oraz rozwój hodowli.

W latach 1965—1968 nastąpił wzrost średniej wydajności z 1 ha w gospodarce całkowitej poszczególnych upraw:

— 4 podstawowych zbóż z 17 q do 21,5 q

— ziemniaków z 170 q do 190 q

— buraków cukrowych z 330 q do 437 q.

Jak wynika z powyższego, pomyślnie realizujemy zadania w ważnej dziś dla naszej gospodarki dziedzinie, jaką jest produkcja zbóż i roślin przemysłowych.

Wzrosło zaopatrzenie w nawozy mineralne. Jeśli w 1965 r. zużywaliśmy średnio 48 kg nawozów w czystym składniku (NPK) na 1 ha użytków rolnych, to w 1968 r. — 84 kg. Różnie to się oczywiście układa w odniesieniu do poszczególnych rejonów powiatu. Rolnicy przodujących gromad zużywają na 1 ha użytków powyżej 100 kg nawozów mineralnych, jednak są i takie rejony, w których średnia waha się w granicach 40 kg na ha.

Stosowanie zasad agrominimum, szkolenie, zwiększenie zużycia nawozów, wymiana materiału siewnego, zagospodarowanie gruntów Państwowego Funduszu Ziemi i innych gruntów dotychczas nie zagospodarowanych spowodowały wzrost produkcji rolnej. W wyniku tego w roku 1968 skupiliśmy w porównaniu do roku 1965 w ramach dostaw obowiązkowych, kontraktowanych i wolnorynkowych więcej zboża o 3.995 ton, ziemniaków o 3.544 tony i żywca o 874 tony.

Nastąpiła znaczna poprawa użytkowości bydła zarówno w gospodarce chłopskiej, jak i w PGR-ach. Wprowadza się systematycznie nowe rasy i odmładza stado podstawowe. W rejonie Dubiecka umiejscawia się bydło rasy „Simentaler", w okolicy Birczy krzyżówkę „Simentaler" z czerwoną polską. W wyniku tego przeciętna wydajność mleka od krowy wzrosła z 2.200 l w 1965 r. do 2.350 l w 1968 r. Wzrosło również pogłowie bydła z 47.100 sztuk w 1965 r. do 48.100 szt. w 1968 r. W tym samym jednak czasie nastąpił niekorzystny spadek pogłowia trzody chlewnej o ponad 2 tys. sztuk i nieznaczny spadek owiec.

Poprzedni program wyborczy przewidywał w zakresie hodowli wzrost pogłowia bydła w 1970 r. do 51 000 sztuk. Trzeba więc powiedzieć, że w tej dziedzinie realizacja naszych planów nie przebiega tak pomyślnie jak być powinno. Pełny sukces uwarunkowany jest w głównej mierze rozwojem bazy paszowej, racjonalnym żywieniem i należytą opieką weterynaryjną. I dlatego przed radami narodowymi w kierowaniu rozwojem gospodarki rolnej w tej dziedzinie stoi poważne zadanie.

W minionych trzech latach na inwestycje w rolnictwie wyasygnowano 171 mln zł. W szczególności nakłady te przeznaczono na melioracje i zagospodarowanie użytków zielonych w państwowych gospodarstwach rolnych, spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych. W latach 1965—1968 zmeliorowano 1.423 ha gruntów ornych, 685 ha użytków zielonych, przeprowadzono zagospodarowanie pome-

Mechaniczny sprzęt siana w Stadninie Koni w Stubnie

lioracyjne na obszarze 1.778 ha. Wybudowano filię POM w Orłach i Fredropolu, w trakcie budowy znajduje się filia POM w Stubnie, lecznice weterynaryjne w Orłach i Huwnikach, agronomówki w Kalnikowie, Trójczycach i Hermanowicach. Program przewidywał elektryfikację 1.000 zagród, zelektryfikowano 2.135 zagród chłopskich, tj. dwukrotnie więcej niż planowano.

Państwowe gospodarstwa rolne przeznaczyły na inwestycje w tym samym czasie blisko 70 mln zł. Prawie 60% tej sumy wykorzystano na budowę obiektów inwentarskich, a pozostałą część na mechanizację i budownictwo mieszkaniowe. Rozwinęły swą działalność kółka rolnicze. Ich majątek trwały na koniec 1968 r. osiągnął wartość 67.721 tys. zł. Zakupiły one wiele maszyn, rozwinęły usługi na rzecz rolników w zakresie prac polowych, gospodarskich, transportu itp.

Istotne znaczenie dla rozwoju rolnictwa, podniesienia kultury rolnej miało zorganizowanie służby rolnej we wszystkich gromadach. W jej skład wchodzą: agronom, zootechnik i inni fachowcy. Szkoleniowo-instrukcyjna pomoc służby rolnej przynosi konkretne efekty. Pracuje ona w oparciu o gromadzkie plany gospodarczego rozwoju, ustalane przy udziale wszystkich rolników i przez nich realizowane.

Wykonaliśmy zadania w dziedzinie poprawy gospodarki leśnej, w zakresie zalesień, pielęgnacji upraw, rozszerzenia powierzchni szkółek i zadrzewienia w gromadach: Orły, Trójczyce, Wyszatyce, Żurawica, Stubno, Kalników i Medyka. Przyczyniła się do tego prowadzona przez kilka lat kampania pod hasłem „Milion drzew na 1000-lecie". Znaczne nakłady poniosła administracja lasów państwowych na budowę dróg i osad leśnych oraz budowę nowej siedziby Ośrodka Transportu Leśnego w Przemyślu, który obsługuje znaczną część naszego województwa.

Racjonalna gospodarka w lasach państwowych i niepaństwowych oparta jest na eksploatacji surowca, którego pozyskanie w latach 1965—1968 wyniosło 400.080 m³. W tym samym czasie dokonano zalesień na obszarze 1.758 ha w lasach państwowych i 232 ha w lasach niepaństwowych.

Komunikacja i łączność

Istotne znaczenie dla prawidłowego i szybkiego rozwoju powiatu ma komunikacja i łączność. W latach 1965—1968 na budownictwo drogowe przeznaczono w powiecie 121 mln zł. W ramach tej kwoty wybudowano 11 km dróg państwowych i tyleż samo lokalnych o nawierzchni twardej, ulepszono 116 km, wybudowano i przebudowano 30 mostów o łącznej długości 160 mb. W ramach czynu społecznego wybudowano 48 km dróg i zmodernizowano 77 km.

Zaangażowanie rolników w realizacji programu wyborczego pozwoliło znacznie przekroczyć zamierzenia w budownictwie drogowym. Poprzedni program mówił: **„Poprawienie stanu dróg i mostów pozwoli na uruchomienie w najbliższej przyszłości nowych linii autobusowych na trasach: Przemyśl — Wyszatyce, Przemyśl — Drohobyczka, Przemyśl — Hucisko Nienadowskie, Przemyśl — Rybotycze, Przemyśl — Piątkowa"**. Tymczasem Miejska Komunikacja uruchomiła nowe lub dodatkowe połączenia miasta z Żurawicą, Krasiczynem, Medyką, Wyszatycami, Bolestraszycami, Grochowcami, Hermanowicami, Łętownią, Krównikami i szeregiem miejscowości pośrednich.

Uruchomiono także połączenia: Przemyśl — Drohobyczka, Przemyśl — Piątkowa, a ostatnio Przemyśl — Żohatyn, Przemyśl — Hnatkowice, Przemyśl — Kalników. Autobusy PKS kursują obecnie na 31 trasach. Ta istotna poprawa stanu ko-

MKS uruchomiła nowe połączenia

munikacji w powiecie jest wynikiem troski władz partyjnych i państwowych o warunki dojazdu mieszkańców wsi do pracy w mieście i młodzieży wiejskiej uczącej się w mieście.

Nie doczekały się stałej komunikacji samochodowej Rybotycze, a to na skutek kiepskiego stanu drogi. Mieszkańcy tej i sąsiednich miejscowości muszą nadal korzystać z autobusów dojeżdżających tylko do Huwnik.

Jak wynika z dotychczasowego postępu prac, zadania obecnego planu 5-letniego i poprzedniego programu wyborczego w zakresie budownictwa drogowego zostaną przekroczone. Będzie to rezultat zwiększonych na ten cel nakładów państwowych oraz inicjatywy społecznej obywateli.

W toku realizacji znajdują się projekty przebudowy drogi stanowiącej nowe połączenie Przemyśla z Sanokiem przez Tyrawę Wołoską oraz Brzozowem przez Warę.

Powiększyły swój tabor przedsiębiorstwa transportowo-komunikacyjne, dzięki czemu MPK mogło uruchomić dodatkowe

linie oraz zwiększyć liczbę kursów na niektórych trasach. Podobnie ma się sprawa z PKS. Ten ostatni obsługuje swoim taborem również podróżnych poza granicami powiatu, jak wycieczki zagraniczne.

W ramach planów centralnych kontynuowano rozbudowę portu lądowego Żurawica — Przemyśl — Medyka, który spełnia poważną rolę w transporcie i wymianie handlowej ze Związkiem Radzieckim. W minionych trzech latach nakłady na ten cel wyniosły 34 mln zł.

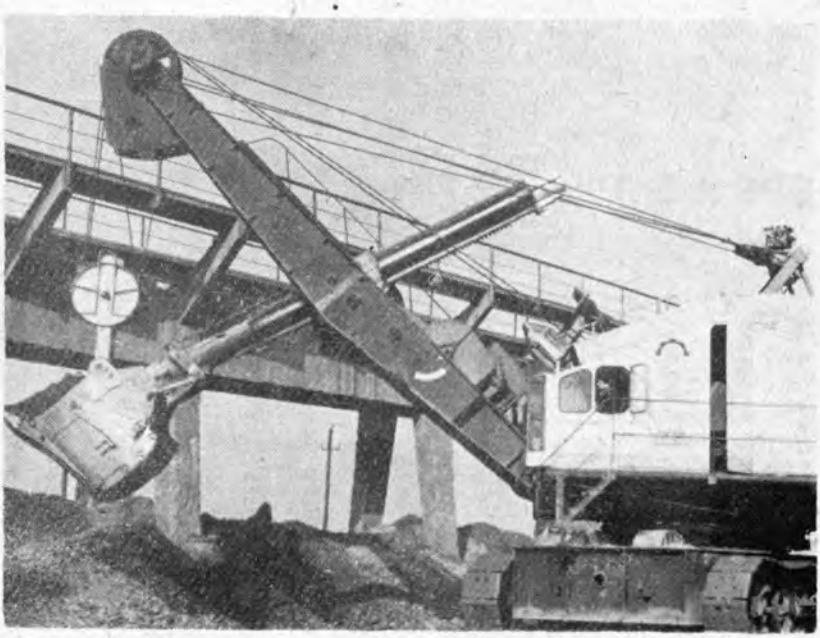

W suchym porcie lądowym przeładowuje się rudę

Rozbudowała się sieć połączeń telefonicznych. Czynnych jest obecnie 25 centrali telefonicznych, które obsługują w mieście 2400 abonentów, a na wsi 530. Z radiofonii przewodowej korzysta w mieście ponad 5000 rodzin, a w powiecie — 2950.

Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

Poprzedni program mówił: **„Z funduszy rad narodowych wybuduje się w przyszłym 5-leciu (tj. do 1970 r.) 1.000 izb,**

z funduszy zakładów pracy — 1.000 izb, spółdzielczości — 1.000 izb, w ramach budownictwa indywidualnego — 400 izb. Tak więc miasto otrzyma łącznie około 3.400 izb. Nie jest to zbyt wiele w stosunku do potrzeb społeczeństwa. W związku z tym trzeba będzie rozwinąć budownictwo spółdzielcze, które w Przemyślu ma ku temu warunki, a także trzeba budować taniej. Znacznie wzrosną środki na remonty kapitalne urządzeń komunalnych. Łącznie wyniosą one 159 mln zł, w tym na remont kapitalny dróg 26.800 tys. zł. Przewiduje się, że w latach 1965—1970 nastąpi nasilenie budownictwa wiejskiego".

Przeanalizujmy zamierzenia sprzed 4 lat i zestawmy z tym co wykonaliśmy. W latach 1966—1968 wybudowano w mieście 75 budynków mieszkalnych o łącznej liczbie 2.021 izb, z czego na budownictwo rad narodowych przypada 380 izb, spółdzielczość mieszkaniową — 772 izby, budownictwo resortowe i zakładowe — 577, budownictwo indywidualne — 292.

Nowe osiedle przy ul. Galińskiego

Do pełnego wykonania planu pozostały nam jeszcze 2 lata, jeśli więc tempo budownictwa będzie utrzymane na dotychczasowym poziomie, wykonamy plan pozyskania nowych mieszkań z pewnymi odchyleniami na korzyść spółdzielczości.

W 1968 r. powołano w Przemyślu do życia Spółdzielcze Zrzeszenie Budowy Domków Jednorodzinnych, które w bieżącym roku przystąpi do budowy pierwszej serii domów na osiedlu przy ul. Prądzyńskiego.

Poza programem w 1965 r. rozpoczęto prace gazyfikacyjne w dzielnicy Zasanie. Do tej pory ułożono 8.215 mb sieci gazowej średnioprężnej oraz 18.190 mb. sieci niskoprężnej. Ponadto wybudowano główną stację redukcyjną w dzielnicy Przekopana oraz 2 stacje redukcyjne w mieście. W roku 1969 wykonane zostaną przyłącza do budynków, co umożliwi mieszkańcom dzielnicy Zasanie korzystanie z gazu jeszcze w okresie bieżącej 5-latki.

Na remonty kapitalne i bieżące, utrzymanie urządzeń komunalnych oraz ochronę substancji mieszkaniowej, nakłady w minionych 3 latach wyniosły ponad 96 mln zł. W ramach tej kwoty m. in. wyremontowano 131 budynków.

Poprawiła się, chociaż może jeszcze w stopniu niedostatecznym — jakość jezdni i chodników w mieście. Na ten cel w okresie 3 lat bieżącej 5-latki wydano blisko 26 mln zł. Wyremontowano 33 ulice.

Na wsi przemyskiej wybudowano w ramach budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego 51 budynków o łącznej wartości 8 mln zł. Jednocześnie nastąpił dynamiczny rozwój budownictwa wiejskiego. W latach 1966—1968 wybudowano 736 domów mieszkalnych o łącznej liczbie 2.250 izb oraz 1.087 obiektów gospodarczych. Nakłady rolników na budownictwo wyniosły w tym czasie ponad 256 mln zł. W ramach pomocy kredytowej państwa otrzymali oni blisko 90 mln zł pożyczek długoterminowych. Do szybkiego rozwoju budownictwa na wsi przyczyniły się lokalne zakłady produkcji materiałów budowlanych, a m. in. betoniarnie, cegielnie itp. Liczba tych zakładów w omawianym okresie wzrosła z 30 do 101.

Remontem kapitalnym objęto 6 budynków w Birczy, znajdujących się w administracji Gromadzkiej Rady Narodowej. Wyremontowano ulice, chodniki i wykonano kanalizacje w niektórych miejscowościach o charakterze miasteczkowym, jak: Dubiecko, Krzywcza, Rybotycze, Babice. Prace w tym zakresie kontynuuje się w Stubnie. W Dubiecku i Birczy wybudowano parkingi samochodowe. W Żurawicy, Nowych Sa-

dach, Nowosiółkach, Kosztowej i Słonnem założono w ramach czynu społecznego mieszkańców oświetlenie uliczne. W Orłach i Orzechowcach prowadzone są roboty przy budowie gazociągów.

Zorganizowanie pracowni usług projektowych, zespołów remontowo-budowlanych przy niektórych GRN, systematyczne szkolenie kadry rzemieślniczej przez Wydział Budownictwa i Architektury Prezydium PRN, korzystanie z surowców lokalnych, uruchomienie nieczynnej przez wiele lat cegielni w Birczy i wiele innych przedsięwzięć organizacyjnych pozytywnie wpłynęło na rozwój budownictwa mieszkaniowego i urządzeń komunalnych na wsi przemyskiej. Osiągnięcia w tej dziedzinie są widoczne na każdym kroku. Są wsie, które zmieniają swe oblicze w bardzo szybkim tempie. Pomoc państwa dla chłopów, którzy podejmują wysiłek budowlany, jest wszechstronna i przejawia się w różnych postaciach. Można tu m. in. wymienić ulgi podatkowe, dotacje Państwowego Zakładu Ubezpieczeń na przebudowę starych obór, wymianę słomianych dachów na kryte dachówką, pomoc i nadzór fachowców, organizowanie zespołów budowlanych itp.

Zaopatrzenie, handel, usługi

Realizacja programu wyborczego w zakresie zaopatrzenia i obrotu towarowego przyniosła znaczną poprawę. Obroty w handlu detalicznym na terenie miasta w ciągu ostatnich 3 lat zwiększyły się o 37,5%, osiągając sumę 764 mln zł, tj. prawie tyle, ile zakładano osiągnąć w 1970 r. Podobnie zwiększyły się obroty w placówkach handlowych w powiecie, które wzrosły z 260 mln zł w roku 1964 do 329 mln zł w roku 1968. Sieć sklepów w handlu detalicznym na terenie miasta w końcu 1968 r. wynosiła 394 punkty sprzedaży, w tym 290 sklepów i była większa niż założenia planu na rok 1969.

W powiecie przemyskim liczba sklepów zwiększyła się o 62.

Obroty w zakładach gastronomicznych wzrosły w tym okresie o 40% i osiągnęły w mieście 63,2 mln zł. W tym samym czasie wybudowano w mieście 2 pawilony handlowe i 3 pawilony gastronomiczne o 372 miejscach dla konsumentów, natomiast w powiecie oddano do użytku 10 sklepów typowych, pawilon handlowy o 2 stoiskach i gospodę letnią w Krasiczynie. Wybudowano 7 magazynów, 3 punkty skupu oraz budynek administracyjno-handlowy za 2.740 tys. zł. Liczba

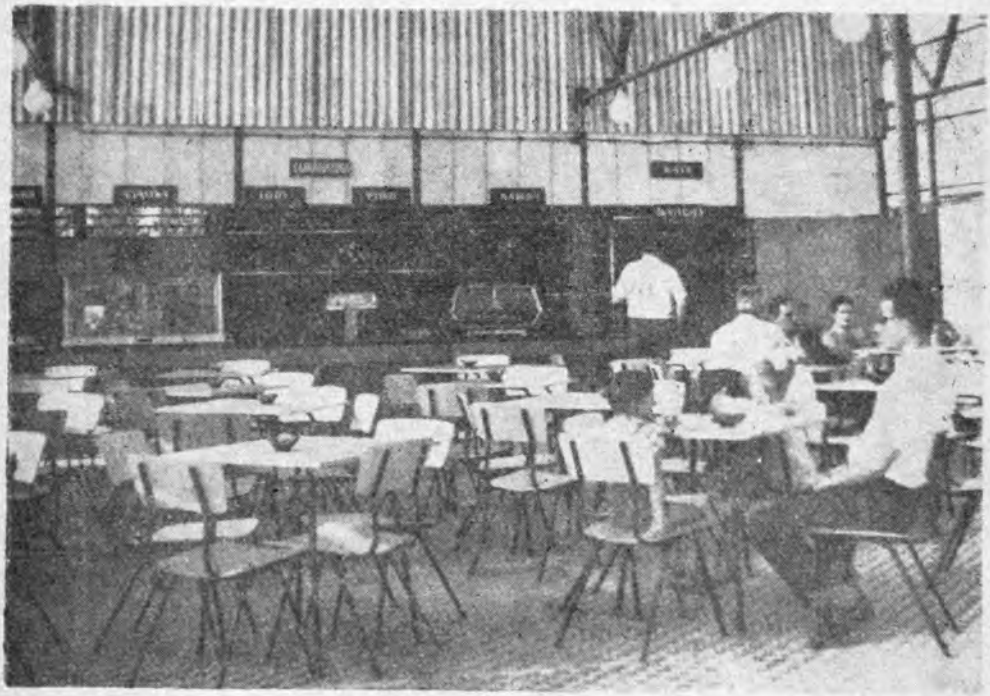

Pawilon gastronomiczny „Lazurowa"

miejsc w gastronomii na terenie powiatu zwiększyła się z 636 w roku 1965 do 853 w roku 1968.

Poprawiło się zaopatrzenie w artykuły spożywcze i przemysłowe, lecz nie zawsze w stopniu dostatecznym i asortymencie odpowiadającym życzeniom i rosnącym potrzebom mieszkańców miasta i powiatu. Występowały braki w zaopatrzeniu w pieczywo, co wiąże się z niewystarczającą ilością piekarń i ich niewłaściwym rozmieszczeniem, w związku z czym przewiduje się budowę dużej piekarni w Przemyślu i Dubiecku.

Znaczną część dochodów przeznaczyli obywatele na zakup artykułów trwałego użytku. Np. mieszkańcy wsi zakupili w latach 1965—1968 blisko 400 lodówek, 686 motocykli, 2.200 odbiorników radiowych, 2.311 pralek, 223 telewizory. Zaopatrzenie w te artykuły przewyższało popyt mieszkańców.

Modernizacja placówek handlowych, prowadzona przez

przedsiębiorstwa MHD, WSS, PZGS, „Arged", „Ruch", ZURiT itp. zmienia wygląd miasta i powiatu, przy czym estetycznie urządzane wystawy i reklamy świetlne — dodają lepszego wyglądu, cieszą mieszkańców i przyciągają turystów.

Również dużą dynamikę rozwojową wykazują usługi dla ludności. W roku 1968 liczba zakładów usługowych sektora uspołecznionego na terenie miasta i powiatu wynosiła 278 punktów, a wartość świadczonych usług przemysłowych dla ludności osiągnęła 56 mln zł. Uzupełnieniem sektora uspołecznionego, szczególnie w zakresie świadczenia usług jest rzemiosło indywidualne. Ostatnie lata wykazują stały wzrost liczby warsztatów rzemieślniczych. Jeżeli w roku 1960 ilość warsztatów rzemieślniczych wynosiła 360 przy stanie zatrudnienia 592 osoby, to w roku 1968 ilość warsztatów zwiększyła się do 474, zaś zatrudnienie osiągnęło 871 osób.

Wartość obrotów rzemiosła na terenie miasta wynosiła 35 mln zł, zaś w powiecie 7.200 tys. zł. Rzemiosło przemyskie kształciło w końcu 1968 r. 158 uczniów w mieście i 15 uczniów na wsi.

Oświata i kultura

„W przyszłej 5-latce miasto Przemyśl otrzyma — głosił program wyborczy w 1965 r. — **nową szkołę podstawową przy ul. Strzeleckiej... Wybuduje się nowy obiekt przy ul. Marchlewskiego dla potrzeb Liceum Ogólnokształcącego, Szkoła Podstawowa nr 3 wybuduje salę gimnastyczną".** Konfrontując te zamierzenia ze stanem obecnym szkolnictwa w mieście, możemy stwierdzić: wykonaliśmy w ciągu 3 lat zadania, które były przewidziane na lat 5. Mamy bowiem szkołę przy ulicy Strzeleckiej, kończy się budowę Liceum na Zasaniu, wybudowano salę gimnastyczną w „trójce". Łączne nakłady państwa i społeczeństwa na te 3 obiekty wyniosły około 18 mln zł. Ponadto 6.639 tys. zł wyasygnowały władze oświatowe na remonty kapitalne 8 szkół i zaprowadzenie centralnego ogrzewania w 5 budynkach.

W latach 1965—1968 otwarto nowe szkoły w Cisowej, Starzawie, Birczy Starej i Korzeńcu, podniesiono stopień organizacyjny szkół w Orłach i Korzeńcu, tak że w chwili obecnej czynne są w powiecie 132 szkoły, z tego 76 z 8-letnim programem nauczania.

Można ogólnie powiedzieć, że warunki lokalowe szeregu szkół znacznie się poprawiły, głównie dzięki temu, że z kredytów SFBSiI wybudowano 7 szkół w miejscowościach: Tarnawka, Hureczko, Kosztowa, Kuźmina, Bachórzec, Łętownia, Zadąbrowie (łączne nakłady wyniosły 12 mln zł). Ponadto od-

Szkoła podstawowa przy ul. Strzeleckiej

dano do użytku pawilony szkolne wybudowane w ramach czynu społecznego przy pomocy państwa przez mieszkańców: Drohojowa, Torek, Krównik, Nienadowej Górnej i Leszczawy Górnej oraz dom nauczyciela w Kosienicach o łącznej wartości 3 mln zł. Dzięki temu liczba izb lekcyjnych wzrosła z 403 w roku 1964 do 467 w roku 1968.

W 1967 r. powstała Zasadnicza Szkoła Rolnicza w Nienadowej, która kształci rocznie około 70 uczniów, a ponadto przeprowadza corocznie kilkutygodniowe kursy z zakresu mechanizacji rolnictwa. Trwają prace przy budowie Technikum Rolniczego w Nienadowej i rozbudowie Technikum Rolniczego w Przemyślu. W szkołach przysposobienia rolniczego pobiera naukę 330 uczniów. Trzeba jednak powiedzieć, że młodzież wiejska nie docenia korzyści, jakie daje jej nauka w SPR-ach i nabór do tych szkół jest niedostateczny.

Są jednak wsie, w których nauka w szkołach podstawowych odbywa się w bardzo trudnych warunkach, np. w Grochowcach, Krasicach, Pożdziaczu i Leszczawce. Władze oświatowe biorą to pod uwagę i uwzględniają rozwiązanie tego problemu w przyszłych latach. Nie należy bowiem zapominać o stratach materialnych i zniszczeniach, które poniosła wieś przemyska w wyniku wojny i zbrodniczej działalności band UPA.

Z roku na rok zwiększają się wydatki państwa na zakup pomocy naukowych, sprzętu do szkół itp. Np. z budżetu MRN na oświatę wyasygnowano w 1965 roku ponad 26 mln zł, w 1968 roku — ponad 29 mln zł, a w br. przeznaczy się 32 mln zł. Na ten sam cel z budżetu PRN wydano w 1965 r. blisko 23 mln zł, a w 1968 r. 30,5 mln zł. W Przemyślu w szkołach średnich i zawodowych kształci się ponad 5.500 uczniów. Zdobywa tu wiedzę również młodzież spoza naszego powiatu.

Znaczne fundusze przeznacza państwo na kształcenie kadr nauczycielskich w SN i w innych placówkach naukowych, w wyniku czego dodatkowe kwalifikacje posiada obecnie w mieście 81,6% i w powiecie 68% nauczycieli. Poprawie uległa jakość pracy nad realizacją programów nauczania i socjalistycznym wychowaniem młodzieży. Na uwagę zasługują przygotowania do utworzenia w Przemyślu Wyższej Szkoły Nauczycielskiej w miejsce SN.

Zaszły korzystne zmiany w zakresie bazy lokalowej i działalności placówek kulturalnych w mieście. Wyremontowano i przekazano do użytku nową siedzibę Miejskiej Biblioteki Publicznej przy ul. Słowackiego, wybudowano dom kultury Wojsk Ochrony Pogranicza, z którego mogą korzystać również cywilni mieszkańcy miasta. Przeprowadzono częściowy remont Państwowej Szkoły Muzycznej, od kilku lat prowadzi się roboty konserwatorskie przy restauracji zabytkowego zamku, w bieżącym roku rozpoczyna się remont kapitalny budynku Muzeum Ziemi Przemyskiej. Księgozbiór Biblioteki Miejskiej zwiększył się o 28% i osiągnął 98.119 tomów i znacznie przekroczył założenia planu na rok 1970.

Otwarto szereg klubów zakładowych, dobrze wyposażony i estetycznie urządzony Klub „Metalowiec" i klub Zakładów Płyt Pilśniowych. Uaktywniło swą działalność Towarzystwo Dramatyczne „Fredreum", Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Towarzystwo Historyczne, Towarzystwo Literackie im. Adama Mickiewicza i szereg innych o charakterze naukowym lub społeczno-kulturalnym, których jest w Przemyślu ponad 20. Nie-

W czytelni Miejskiej Biblioteki Publicznej

które z nich posiadają znaczne sukcesy w dziedzinie wydawniczej, odczytowej, naukowo-badawczej.

Poprawiły się znacznie warunki rozwoju życia kulturalnego na wsi. Oddano do użytku wiejskie domy kultury w: Nienadowej, Wapowcach, Małkowicach, Kormanicach, Witoszyńcach. W trakcie budowy znajdują się podobne obiekty w: Kupnej, Baryczu, Dusowcach, Kaszycach. Ponadto wyremontowano ponad 20 placówek kulturalno-oświatowych, otwarto 7 klubów „Ruch" i „Rolnika" oraz 19 punktów bibliotecznych. Z księgozbioru, liczącego 120 tys. tomów korzysta 20% mieszkańców powiatu. W latach 1965—1968 na rozwój kultury wydano w powiecie (bez miasta) 10 mln zł. Nie wykonano natomiast planowanej w czynie społecznym budowy domów kultury w Birczy, Brylińcach i Walawie, a to na skutek tego, że tamtejsze społeczeństwo nie zgromadziło w odpowiedniej wysokości własnych środków.

Nasze miasto i powiat mają od półtora roku własny tygod-

nik „Życie Przemyskie", który spełnia poważną rolę w życiu środowiska. Rozchodzi się on w nakładzie 7.500 egzemplarzy i dociera do wszystkich miejscowości. Mieszkańcy miasta i powiatu posiadają ponad 8.000 telewizorów, za pomocą których odbierają program polski i radziecki.

Ochrona zdrowia

W czterech ubiegłych latach na utrzymanie służby zdrowia wyasygnowano z budżetu miasta około 200 mln zł. Nakłady na kapitalne remonty przychodni i szpitala wyniosły ponad 7 mln zł. Zwiększyła się liczba lekarzy medycyny i średniego personelu pomocniczego. Posiadamy drugi co do wielkości szpital w województwie.

Otwarto w nim nowe, bardzo dobrze wyposażone oddziały. Przemyska służba zdrowia zatrudnia w mieście i powiecie ponad 100 lekarzy i blisko 700 pracowników średniego i pomocniczego personelu medycznego. Działa 9 przychodni, w tym 5 zakładowych.

Wszędzie dociera pogotowie

Również w powiecie z roku na rok poprawia się działalność placówek służby zdrowia. Roczne wydatki w lecznictwie na wsi wzrosły z kwoty 5.578 tys. zł w roku 1964 do 7.596 tys. zł w roku 1968. W latach 1965—1968 wybudowano i wyposażono ośrodek zdrowia w Dubiecku oraz w Trójczycach.

Sport, turystyka

W ramach działalności Miejskiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki wyremontowano przystań kajakową na Sanie

przy ul. 22 Stycznia, adaptowano bramę forteczną przy ul. Galińskiego na punkt turystyczny PTTK i stałą ekspozycję, obrazującą walki o Przemyśl w czasie pierwszej wojny światowej. Przystąpiono do budowy w czynie społecznym basenu pływackiego przy ul. Lelewela, urządzono plażę nad Sanem oraz zagospodarowano plac na postój cyrków i innych przedsiębiorstw rozrywkowych. Prowadzone były prace remontowo-konserwacyjne na stadionach i boiskach sportowych w mieście i na wsi.

Ośrodek wypoczynkowy MPRB w Babicach

Wykorzystując turystyczno-wypoczynkowe walory powiatu zakłady pracy budują w wielu miejscowościach campingi i inne ośrodki sportowo-rekreacyjne np. w Krasiczynie — PZGS, MKKF w Olszanach, MPRB w Babicach, Pomona w Nahurczanach, Płyty Pilśniowe w Dubiecku, „ELBUD" w okolicy Krasic. Rozwojowi sportu służyć będzie wybudowany kosztem około 1 mln zł stadion i pawilon w Medyce.

Nasze miasto odwiedza co roku wielotysięczna rzesza turystów, stąd też przeznaczono znaczne kwoty na modernizację hoteli i rozbudowę zakładów gastronomicznych.

Masowemu rozwojowi kultury fizycznej służył ruch spartakiadowy, w którym odnotowano znaczne osiągnięcia. Polepszyły się również wyniki sportu kwalifikowanego, a w sporcie szkolnym uzyskaliśmy dwukrotny sukces w rywalizacji międzypowiatowej.

Analizując poprzedni program wyborczy i zestawiając z tym, czego dokonaliśmy w czasie minionej kadencji rad narodowych stwierdzamy, że mamy na swym koncie wiele przedsięwzięć, które nie były ujęte w programie. Zalicza się do nich budowę zakładu wychowawczego dla nieletnich w dzielnicy Lipowica (kosztem 22 mln zł) oraz rozpoczęcie budowy pawilonu usługowego przy ul. Grunwaldzkiej, w powiecie — budowę siedzib kilku gromadzkich rad narodowych, m. in. w Żurawicy, Krasiczynie, Hermanowicach. W toku realizacji znajdują się podobne obiekty w Maćkowicach, Fredropolu i Krównikach. Oddano do użytku 3 budynki Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowej (Żurawica, Orły, Krzywcza) oraz budynek biurowy Powiatowego Zarządu Dróg Lokalnych.

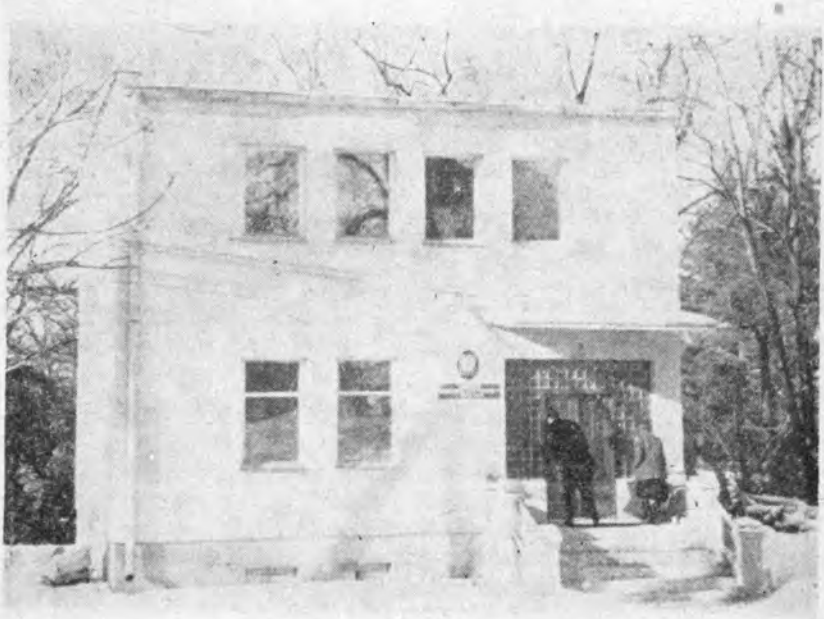

Nowa siedziba GRN w Krasiczynie

Do pomnażania dorobku miasta i powiatu przyczynili się w dużym stopniu mieszkańcy miasta i powiatu realizując zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne dla poparcia polityki partii i uczczenia V Zjazdu, które jak wyżej wspomnieliśmy osiągnęły w 1968 r. niespotykaną dotychczas wartość 100 mln zł.

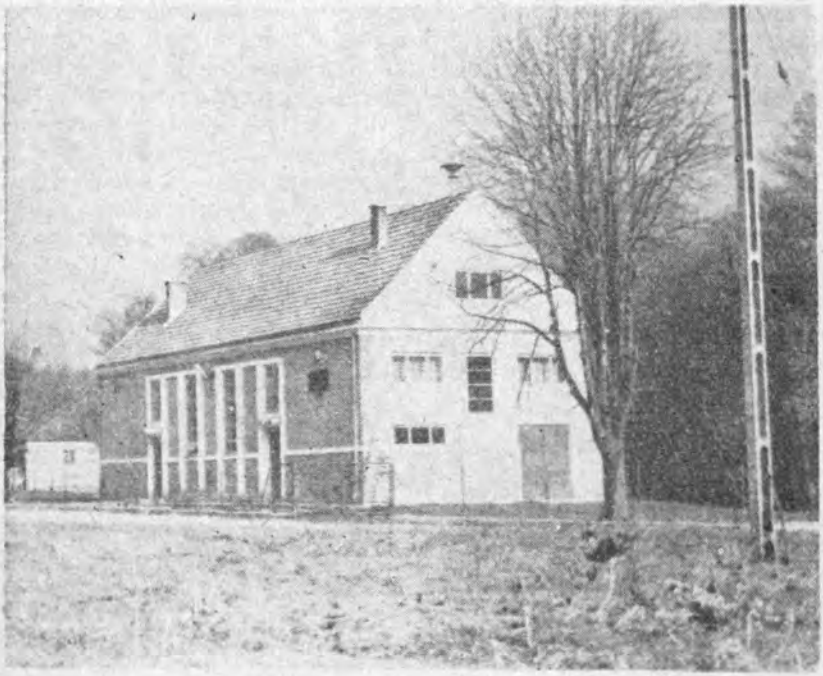

Dom strażaka w Drohobyczce

W ramach czynów społecznych, przy wykorzystaniu dotacji państwa w czasie ubiegłej kadencji rad narodowych — wybudowano 48 km dróg o nawierzchni twardej, oddano do użytku 21 budynków użyteczności publicznej, w tym 8 obiektów szkolnych, 7 remiz strażackich, 5 wiejskich domów kultury, zelektryfikowano Kosztową, Winne, Słonne, Barycz, Darowice, Kalwarię, Makową oraz przysiółek Dział w Sielnicy, przeprowadzono melioracje na obszarze 250 ha użytków rolnych. Zakres rzeczowy czynów społecznych uwzględniał również prace przy budowie gazociągów i wodociągów na wsi.

Tak więc wysiłek społeczeństwa, poparty wydatną pomocą finansową państwa przyniósł piękne efekty, przyczynił się do zaspokojenia wielu potrzeb, przyspieszył rozwój gospodarczy i socjalno-kulturalny ziemi przemyskiej. Czyny społeczne i zobowiązania produkcyjne są najlepszym dowodem poparcia dla programu wyborczego.

Rozwój demokracji socjalistycznej oraz możność uczestniczenia szerokich mas ludowych w rządzeniu państwem nie tylko poprzez bezpośredni udział w pracy rad narodowych, lecz również przez angażowanie się do pracy w szeregu innych organizacji, związkowych, gospodarczych, kulturalnych m. in. w kółkach rolniczych, samorządzie robotniczym lub spółdzielczym, czy towarzystwie społeczno-kulturalnym przyniosły w minionym okresie duży wkład do skarbnicy ogólnonarodowego dorobku. Wiele troski o prawidłową realizację programu wyborczego i wysiłku w wszechstronny rozwój miasta i powiatu — włożyły powiatowa i gromadzkie instancje partyjne.

Realizacja programu wyborczego z 1965 r. oraz postulaty obywateli były głównym przedmiotem pracy prezydiów Miejskiej, Powiatowej i gromadzkich rad narodowych, sesji, komisji i spotkań radnych z wyborcami. W minionej kadencji odbyło się 25 sesji MRN i 25 sesji PRN, oraz 972 sesje GRN. Komisje radzieckie MRN odbyły 921 posiedzeń i przeprowadziły 536 kontroli. Komisje PRN odbyły 323 posiedzenia i przeprowadziły 312 kontroli. Radni PRN odbyli 796 spotkań z wyborcami i przyjęli 947 wniosków, spośród których załatwiono pozytywnie 356, udzielono wyjaśnień na 480 wnioski, pozostałe jako nierealne — załatwiono negatywnie. Podobnie radni MRN odbyli 516 spotkań, przyjęli 1.447 wniosków, załatwili pozytywnie 620, udzielili wyjaśnień na 675, załatwili negatywnie 180.

Rady wykazywały stałą troskę o podnoszenie poziomu zawodowego i moralno-politycznego pracowników aparatu administracyjnego, co odbiło się korzystnie na jego działalności i stosunkach urząd — obywatel.

Wysoko oceniając wkład pracy radnych kadencji lat 1965—**1968 oraz udział obywateli w tworzeniu nowych wartości materialnych, w rozwoju wszystkich dziedzin życia regionu, w kształtowaniu socjalistycznych stosunków międzyludzkich — Powiatowy Komitet Frontu Jedności Narodu składa miesz-**

kańcom miasta i powiatu serdeczne podziękowanie za ofiarny trud poniesiony w budownictwie socjalistycznej Ojczyzny.

Mówiąc o sukcesach osiągniętych w realizacji poprzedniego programu wyborczego, nie można pominąć niedociągnięć. Są dziedziny życia, w których nie udało nam się wykonać w pełni zamierzonych zadań. Z tego faktu wyciągną z pewnością wnioski nowe rady narodowe — gospodarze miasta i powiatu, którym leży na sercu dalszy rozwój ziemi przemyskiej.

Najbliższe zadania

KADENCJA nowego Sejmu PRL i rad narodowych, które wybierzemy w dniu 1 czerwca bieżącego roku, obejmuje lata 1969—1973. Nasze planowanie gospodarcze opiera się na założeniach 5-letnich. Z uwagi na to, że obecna 5-latka kończy się w 1970 roku, a następna obejmuje lata 1971—1975, sprecyzowanie konkretnych zadań wymaga wielu przygotowań, stąd też nowy program wyborczy, który przedkłada Powiatowy Komitet Frontu Jedności Narodu, precyzuje dokładnie zadania na lata 1969—1970, jeśli natomiast chodzi o okres dalszy, tj. 1971—1973 czyni to w sposób bardziej ogólny i kierunkowy, niemniej i te projekty oparte są na istotnych przesłankach i ustaleniach, które będą uwzględnione w planach szczegółowych. **Kierunki rozwojowe miasta i powiatu ujęte w programie Powiatowego Komietu FJN wynikają z uchwał V Zjazdu Partii, V Kongresu ZSL, IX Kongresu SD oraz lokalnych uchwał partii i stronnictw politycznych.** PK FJN pragnie skupić uwagę i wysiłek społeczeństwa na najważniejszym w chwili obecnej zadaniu — dalszym rozwijaniu gospodarki, oświaty i kultury miasta i powiatu, od których zależy dalszy wzrost poziomu życiowego mieszkańców.

Inwestycje i przemysł

Podstawą dynamicznego rozwoju naszego regionu będą nakłady inwestycyjne, które na lata 1969—70 w mieście wyniosą — 690.575 tys. zł, z tego przypadnie na przemysł —

618.414 tys. zł, handel — 5.592 tys. zł, oświatę — 2.677 tys. zł, gospodarkę komunalną — 44.292 tys. zł, zdrowie — 2.000 tys. zł, inne — 17.600 tys. zł. W powiecie, w tym samym czasie, inwestycje wyniosą — 526.861 tys. zł, z tego na rolnictwo — 206.721 tys. zł, przemysł i kopalnictwo gazowe — 248.754 tys. zł, komunikację — 37.000 tys. zł, oświatę — 1.860 tys. zł, handel — 7.069 tys. zł, spółdzielczość — 456 tys. zł, PKP — 25.000 tys. zł.

Główne zadania w przemyśle, to rozbudowa i modernizacja istniejących zakładów oraz budowa nowych obiektów, dalsze wprowadzanie postępu technicznego, usprawnianie organizacji pracy, doskonalenie procesów technologicznych — w celu uzyskiwania wyrobów najwyższej jakości i tworzenia warunków do wzrostu wydajności pracy, obniżki kosztów produkcji i oszczędnego wykorzystania surowców, a także dalsza poprawa warunków socjalnych i bhp załóg.

W wyniku tych czynników wartość produkcji globalnej na koniec 1970 roku winna wzrosnąć w stosunku do 1968 r. o 24—25% i osiągnąć wysokość 1.600 mln zł (w mieście). W tym wartość produkcji przedsiębiorstw planu centralnego o 25—26%, przemysłu terenowego o 18—20%, spółdzielczego — o 14—16%. Jest to skok ogromny, jeśli się zważy, że w tym samym czasie w skali krajowej przewiduje się wzrost wartości produkcji średnio rocznie o około 8%. W tym samym okresie produkcję eksportową w Przemyślu planuje się zwiększyć w stosunku do 1968 r. o 34—36%. Zatrudnienie w przemyśle wzrośnie o około 10%.

Dzięki staraniom władz miejscowych i poparciu władz wojewódzkich, a szczególnie Komitetu Wojewódzkiego PZPR, zlokalizowano wstępnie w Przemyślu 4 nowe zakłady przemysłowe, tj. Fabrykę Wagonów, Zakłady Tkanin Powlekanych, Zakład Dziewiarski, Zakłady Przemysłu Drzewnego. Ich budowa rozpocznie się jeszcze w bieżącej 5-latce a ukończy w przyszłej. Ogólny koszt tych czterech inwestycji wyniesie według projektów wstępnych — 1.118 mln zł. Po rozruchu zakłady te zatrudnią łącznie około 5 tys. osób — mieszkańców miasta i okolicznych miejscowości, w tym wiele kobiet. Wartość produkcji przemysłowej w mieście wzrośnie trzykrotnie i osiągnie około 4.500 mln zł.

Nastąpi rozbudowa istniejących zakładów. Koszt pierwszego etapu rozbudowy Zakładów Wytwórczych Elementów Auto-

matyki Przemysłowej „Polna" pochłonie 55 mln zł, Fabryki Aparatów Niskiego Napięcia „Fanina" — 36,6 mln zł. „Fanina" rozbudowywać się będzie również po 1970 roku, a wstępne uzgodnienia przewidują czterokrotnie większe nakłady, niż w bieżącej 5-latce. Zakłady Płyt Pilśniowych po rozruchu nowego ciągu płyt rozpoczną w 1970 r. dalszą rozbudowę. Powstaną oddziały lakierowania i uszlachetniania płyt. Koszt tej inwestycji wyniesie około 100 mln zł. Ulegną dalszej rozbudowie i modernizacji zakłady przemysłu terenowego i spółdzielczego. W 1969 r. Spółdzielnia Inwalidów „Praca" rozpocznie budowę zakładu poligraficznego kosztem 17,8 mln zł. Spółdzielnia Inwalidów Niewidomych „Start" przewiduje w latach 1971—1975 budowę obiektu kosztem 13 mln zł, w którym zostaną stworzone właściwe warunki pracy dla niewidomych. Szczegółowy nacisk położy się w przemyśle terenowym i spółdzielczym na rozwój usług zarówno w mieście, jak i na wsi. Na poszukiwanie gazu i jego eksploatację przeznaczy się w latach 1969—1970 ponad 170 mln zł i podobną kwotę w latach 1971—1975.

Rozbudowa „Faniny"

W powiecie wybuduje się w najbliższych 2 latach: piekarnię w Żurawicy, masarnię, piekarnię i rozlewnię wód w Dubiecku i masarnię w Birczy. Kosztem 2 mln zł rozbuduje się i zmodernizuje zakład chemiczny w Przedmieściu Dubieckim, dzięki czemu jego zdolność produkcyjna wzrośnie do 30 mln zł rocznie, a zatrudnienie do 50 osób. Rozbuduje się i rozwinie usługi oraz produkcję przyczep POM w Birczy.

Rolnictwo

W powiecie główną uwagę i wysiłki skoncentrować winniśmy na rozwoju rolnictwa — dalszej intensyfikacji produkcji roślinnej, wzroście pogłowia bydła i trzody chlewnej, pełnym zagospodarowaniem gruntów PFZ, polepszeniu efektywności gospodarki PGR, kojarzeniu szybkiego wzrostu produkcji z procesem przeobrażeń socjalistycznych.

Ogólne nakłady inwestycyjne przeznaczone na rolnictwo (oprócz budownictwa indywidualnego) wyniosą w latach 1969—1970 około 220 mln zł. Z kwoty tej przypadnie na:

cel	rok 1969	rok 1970
budownictwo ze środków państwowych	71.686.800 zł	79.069.000 zł
mechanizację	17.207.000 zł	15.529.000 zł
meliorację	15.530.000 zł	15.000.000 zł
elektryfikację	—	5.110.000 zł

Zużycie nawozów pomocniczych w czystym składniku na 1 ha wzrośnie średnio w powiecie z 84 kg w roku 1968 do 93 kg w 1969 r. i 120 kg w 1970 r.

Zostanie zabezpieczona w pełni realizacja programu nasiennego, uwzględniająca 3-letnią wymianę zbóż i 4-letnią sadzeniaków. Stosować się będzie w szerszym niż dotychczas zakresie wysokoplenne odmiany zbóż, m. in. pszenicy bezostnaja i mironowska.

Przy zwiększonym zaopatrzeniu w środki do chemicznego zwalczania szkodników i chorób, objęty zostanie walką z chwastami cały areał upraw zbożowych, okopowych i plantacje owocowo-warzywne. Ulegnie korzystnej zmianie struktura zasiewów na rzecz pszenicy i jęczmienia kosztem żyta i owsa.

W produkcji roślinnej winniśmy osiągnąć następującą średnią wydajność z ha:

rodzaj uprawy	1969 rok	1970 rok
zboża	22 q	24 q
ziemniaki	170 q	190 q
buraki cukrowe	370 q	380 q
rzepak	20 q	21 q

W następnych latach, tj. 1971—1973 wydajność winna wzrastać średnio co roku o 3%.

Realizacja programu zagospodarowania użytków zielonych, stosowanie poplonów, kiszenie paszy itp. zabiegi winny doprowadzić do rozwoju hodowli i uzyskania następującej obsady inwentarza żywego na każde 100 ha użytków rolnych:

	1969 rok	1970 rok
bydło	70,5 szt.	74,0 szt.
trzoda chlewna	40,0 szt.	45,0 szt.

Zwróci się uwagę nie tylko na podniesienie ilości pogłowia bydła, lecz również na jego jakość, a zwłaszcza w odstających pod tym względem gromadach: Fredropol, Pikulice, Sufczyna i inne.

Państwowe ośrodki maszynowe, kółka rolnicze i SUW rozwiną w szerokim zakresie usługi na rzecz rolnictwa. W oparciu o FRR, który w latach 1969—1970 wyniesie 32 mln zł dokona się zakupu dalszych maszyn i sprzętu rolniczego, w tym 120 ciągników. Rozwinie się budowę zaplecza technicznego. Koncentracja sprzętu nastąpi w bazach międzykółkowych i wiodących, co pozwoli na lepsze jego wykorzystanie.

W wielu kółkach rozwinie się produkcję materiałów budowlanych. Nastąpi także dalsze umasowienie członkostwa KR i KGW.

W latach 1969—1970 pomoc państwa na dalszy rozwój PGR wyrażać się będzie nakładami na inwestycje i kapitalne remonty w wysokości ponad 94 mln zł. Zakłada się osiągnąć w PGR wskaźnik nawożenia w 1970 r. — 240 kg NPK na 1 ha.

W dalszym ciągu prowadzone będą melioracje i zagospodarowanie użytków rolnych, budownictwo inwentarsko-gospodarcze i mieszkaniowe, a także zaopatrzenie w maszyny i sprzęt rolniczy. Lepsza organizacja i wzrost wydajności pracy we wszystkich gospodarstwach, w połączeniu ze środkami przeznaczonymi na aktywizację PGR, wpłynie na dalszą ich rentowność i wzrost produkcji nasienno-towarowej oraz materiału hodowlanego.

W zakresie gospodarki w lasach państwowych i niepaństwowych prowadzone będą prace w kierunku:

— wzrostu produkcyjności lasów przez zwiększenie rozmiaru zalesień do 1.260 ha, poprawę wydajności i ja-

kości produkcji szkółkarskiej oraz pielęgnacji drzewostanu,
— zwiększenie mechanizacji prac leśnych, a zwłaszcza zrywkowo-wywozowych,
— budowy dróg leśnych i dojazdowych,
— poprawy zakwaterowania zatrudnionych robotników leśnych,
— budowy, remontu i elektryfikacji leśniczówek.

Domy mieszkalne pracowników PGR w Olszanach

W latach 1969—1970 pozyskanie drewna w lasach państwowych wyniesie 417.400 m³, a w lasach niepaństwowych 13.300 m³. W ramach zadrzewień powiatu, wysadzonych zostanie 48.500 szt. drzew i 14.500 szt. krzewów.

Komunikacja i łączność

Rozbuduje się i ulepszy sieć dróg państwowych i lokalnych w powiecie. Do 1971 roku ukończy się budowę drogi Bircza Stara — Lipa — Wara o długości 16 km, wyremontuje drogi

łączące Birczę z Rybotyczami, Nienadowę z Pruchnikiem, Nienadowę z Birczą. W zakresie dróg lokalnych wybuduje się w ramach czynów społecznych i przy pomocy środków państwowych około 40 km dróg o nawierzchni twardej, a w latach 1971—1975 około 120 km. Wymieni się promy drewniane na pływaki stalowe w miejscowościach położonych nad Sanem. Planowany zakres robót drogowych umożliwi otwarcie nowych linii autobusowych.

W związku ze stałym wzrostem zadań przeładunkowych w suchym porcie Żurawica — Przemyśl — Medyka nastąpi dalsza jego rozbudowa i modernizacja. Na ten cel w tej i przyszłej 5-latce przeznaczy się około 652 mln zł. Drążony obecnie tunel na stacji osobowej PKP w Przemyślu będzie przedłużony kosztem nakładów Prezydium MRN do ulicy Czarnieckiego.

Rejonowy Urząd Telekomunikacyjny przeznaczy 3 mln zł w 1969 r. na rozbudowę centrali telefonicznej, co umożliwi dodatkowe podłączenie do niej 960 abonentów. Celem poprawy odbioru audycji drugiego programu Radia Polskiego zostanie w 1969 r. zainstalowany wzmacniacz radiowy. Koszt tej inwestycji wyniesie 2,5 mln zł.

Przedsiębiorstwo Transportu Samochodowego Łączności w Krakowie wybuduje przy ulicy Wernyhory bazę i stację obsługi samochodów. Przedsiębiorstwo „Ruch" kontynuować będzie budowę obiektu administracyjnego i zaplecza magazynowego przy ul. Mickiewicza.

Inwestycja ta przyczyni się do usprawnienia kolportażu książki i prasy w mieście i powiecie. Przemyśl otrzyma drugi most na Sanie. Budowany będzie most stalowy na Sanie w Krasiczynie. Usprawni to komunikację i odciąży niektóre trasy przelotowe, co ma szczególne znaczenie w okresie letniego ruchu turystycznego.

Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W latach 1969—1970 zakłada się budowę w mieście 1.630 izb mieszkalnych — łącznie w ramach budownictwa rad narodowych, spółdzielni mieszkaniowej, budownictwa resortowego i zakładowego oraz indywidualnego.

Wstępne wskaźniki na lata 1971—1975 przewidują wybudowanie 6.500 izb mięszkalnych. Jest to dwukrotnie więcej niż w bieżącej 5-latce, lecz i to nie zaspokoi potrzeb obywateli, dla-

tego też przyszła Miejska Rada Narodowa podejmie starania o zwiększenie rozmiarów budownictwa mieszkaniowego oraz szerzej niż dotychczas będzie propagować budownictwo indywidualne.

Począwszy od bieżącego roku budownictwo mieszkaniowe zostanie skoncentrowane przy ul. Pstrowskiego, a po 1970 r. na osiedlu Kmiecie i w rejonie ul. Grunwaldzkiej. Rozpocznie się przygotowania do budowy w 1970 roku miejskiej oczyszczalni ścieków. Inwestycja ta będzie realizowana wspólnym wysiłkiem Prezydium MRN oraz zakładów przemysłowych.

Od przyszłego roku rozpocznie się rozbudowę kanalizacji miejskiej, przede wszystkim w tych dzielnicach, w których powstawać będą nowe bloki mieszkaniowe lub obiekty przemysłowe.

W latach 1969—1970 przewiduje się rozbudowę ujęcia wody, co powinno wpłynąć na doraźną poprawę zaopatrzenia, natomiast poważniejsze wydatki na ten cel (około 20 mln zł) wyasygnuje się po roku 1970.

Z budżetu miasta przeznaczy się w latach 1969—1970 około 80 mln zł na kapitalne remonty urządzeń komunalnych, w tym około 15 mln zł na drogi i ulice, 46 mln zł na remonty budynków mieszkalnych i 18 mln zł na remonty innych urządzeń komunalnych. W 1970 roku zostanie przekazany do użytku obiekt przy ul. Kopernika, w którym znajdą pomieszczenia biura i zaplecze techniczno-magazynowe Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych.

Będzie rozbudowane Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej oraz Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane. Z uwagi na duże zamierzenia inwestycyjne przewiduje się powołanie po 1970 roku nowego przedsiębiorstwa budowlanego. W wyniku uzyskania nowych, dużych pomieszczeń wzrosną możliwości w zakresie przygotowywania dokumentacji przez Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego oraz terenową pracownię Biura Projektów Gospodarki Komunalnej.

W 1969 r. przewiduje się ukończenie budowy gazociągów we wsiach: Dusowce, Orły, Małkowice i Orzechowce oraz kontynuację robót w tym zakresie w Wyszatycach, Walawie i Batyczach. Prowadzone będą prace przy budowie chodników i kanalizacji w Stubnie oraz remonty ulic w Birczy i Dubiecku. W budżecie powiatowym zabezpieczy się kwotę 700 tys. zł na remont kapitalny 2 budynków mieszkalnych w Birczy. Na budownictwo typu miejskiego na wsi bank przekaże w formie pożyczek 3.170 tys. zł. Z uwagi na intensywny rozwój

budownictwa wiejskiego, władze powiatowe zwrócą uwagę na rozwój lokalnych zakładów produkcji materiałów budowlanych, rozwój wypożyczalni sprzętu budowlanego, szkolenie kadry fachowców.

Zaopatrzenie, handel

Lata 1969 i 1970 przyniosą dalszy rozwój handlu. W powiecie obroty detaliczne wzrosną z 329 mln zł w 1968 roku, do 336 mln zł w 1969 r. i 336 mln zł w 1970 roku. Nowy pawilon

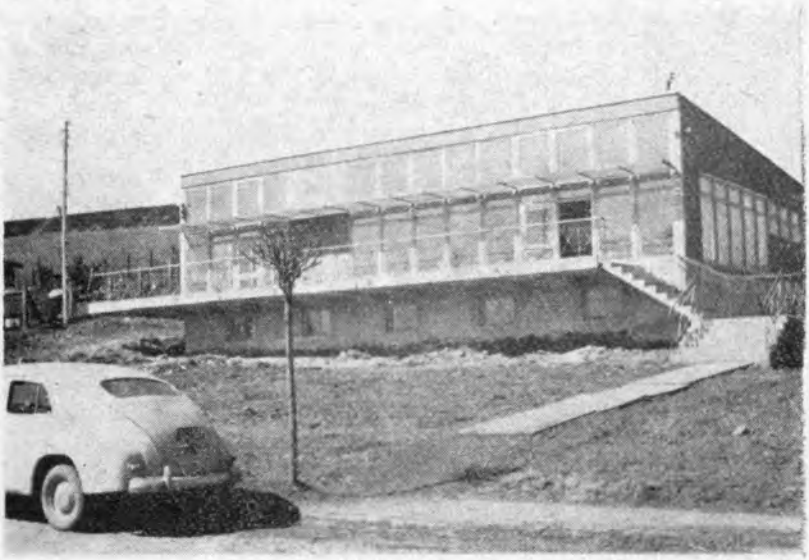

Pawilon gastronomiczny przy ul. Grunwaldzkiej w budowie

handlowy otrzymają mieszkańcy Huwnik, a pawilony gastronomiczne mieszkańcy Żurawicy i Krzywczy. Wybuduje się 2 magazyny nawozowe w Żurawicy, magazyn zbożowy, zbiornik nawozów amoniakalnych i punkt skupu żywca w Dubiecku, magazyn zbożowy w Medyce. Ponadto PZGS postawi do 1970 roku składnicę maszyn rolniczych. Ulegnie poprawie poziom obsługi klientów.

W mieście w okresie do końca 1970 roku obroty handlu detalicznego wzrosną o 10%, zaś sieć placówek sprzedaży powiększy się z 394 do 400. MHD i WSS „Społem" wybudują

2 nowoczesne pawilony. Natomiast w 1971 roku rozpocznie się budowę domu handlowego MHD Artykułami Przemysłowymi przy ul. Jagiellońskiej kosztem 26 mln zł. Z takim samym projektem nosi się, lecz w nieco późniejszym okresie WSS „Społem".

O 10% wzrosną do 1970 roku obroty w zakładach gastronomicznych i osiągną 70 mln zł. W najbliższych 2 latach Przemyskie Zakłady Gastronomiczne wybudują nowy pawilon przy ul. Krasińskiego.

W 1970 roku rozpocznie się budowę piekarni WSS „Społem" o zdolności produkcyjnej 20 ton pieczywa na dobę. Kierunki rozwoju sieci handlowej zmierzać będą do bardziej równomiernego jej rozmieszczenia i usprawnienia zaopatrzenia w dzielnicach peryferyjnych. Podobnie jak w poprzedniej kadencji rozwijane będą usługi. Prowadzić je będzie spółdzielczość i rzemiosło. Zwróci się uwagę na prawidłowe rozmieszczenie warsztatów usługowych.

Oświata

W mieście zrealizowaliśmy przed terminem pełny program poprawy sytuacji lokalowej szkół przewidziany na bieżącą 5-latkę. Z tej też przyczyny w latach 1969—1970 nie przewidujemy budowy nowych obiektów dla szkolnictwa podstawowego. W ramach szkolnictwa zawodowego przewiduje się w 1970 roku rozpoczęcie budowy warsztatów, a następnie całego kompleksu budynków Technikum Mechaniczno-Elektrycznego kosztem 27 mln zł oraz Zasadniczej Szkoły Budowlanej. Będzie też kontynuowana rozbudowa Technikum Rolniczo-Łąkarskiego.

Z uwagi na ciasnotę i brak miejsc w przedszkolach, przystąpiono do gromadzenia społecznych funduszy na budowę 2 przedszkoli — pomników dla uczczenia 25-lecia powstania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Inicjatywa ta spotkała się z poparciem społeczeństwa.

W przyszłej 5-latce wybuduje się szkołę przy ul. Łukasińskiego, a ponadto 2 przedszkola z funduszy inwestorów budujących nowe zakłady przemysłowe.

W powiecie ukończona zostanie w br. budowa szkoły ze środków SFBSiI w Maćkowicach oraz szkół budowanych ze środków SFBSiI przy społecznym wkładzie mieszkańców i dotacji państwa — w Rudawce, Sufczynie i Borownicy.

Rozpocznie się w 1969 r. budowę systemem inwestycyjnym szkoły w Orłach oraz w 1970 r. w Darowicach, Bachowie, Póździaczu i Leszczawce. Rozbudowane zostaną szkoły w Orzechowcach i Dusowcach. Przygotowuje się rozpoczęcie budowy w czynie społecznym pawilonów szkolnych w Kniażycach, Żu-

Budowa Technikum Rolniczego w Nienadowej

rawicy, Leszczawie Dolnej i Kupiatyczach oraz rozbudowę Liceum Ogólnokształcącego w Dubiecku.

W latach 1969—1970 wybudowane zostaną ze środków SFBSiI również domy nauczyciela w Dubiecku, Dusowcach, Drohobyczce, Hruszowicach, Kalnikowie, Stubnie, Stubienku, Reczpolu, Słonnem, Walawie, Ujkowicach, Wyszatycach i Birczy. Po roku 1970 przewiduje się budowę dalszych dziesięciu szkół podstawowych w powiecie.

Nastąpi dalszy rozwój sieci i poziomu nauczania w szkołach przysposobienia rolniczego. Dążyć się będzie do objęcia tą formą nauki możliwie jak największą liczbę młodzieży wiejskiej,

która po ukończeniu szkoły podstawowej nie kształci się dalej, a pozostaje w gospodarstwie. Rozpocznie szkolenie kadry fachowej Technikum Rolnicze w Nienadowej. Zabezpieczona zostanie baza dla przekształcenia SN na Wyższą Szkołę Nauczycielską. Stosownie do potrzeb przemysłu — zmienią kierunki kształcenia młodzieży zasadnicze szkoły zawodowe.

Równolegle z dalszym podnoszeniem poziomu kwalifikacji zawodowo-politycznych nauczycieli doskonalone będą metody nauczania i wychowania młodzieży.

Kultura

W ciągu najbliższych 2 lat prowadzony będzie remont zamku oraz budynku muzeum. Znaczne fundusze przeznaczy się na remont zamku w Krasiczynie. Księgozbiór bibliotek w mieście i powiecie zwiększy się do 1970 roku o około 10 tys. tomów.

W powiecie zostaną oddane do użytku wiejskie domy kultury w Dusowcach, Kaszycach, Kupnej, Baryczu, Babicach, Medyce, Korytnikach, Iskani, Ropczycach i w kilku innych miejscowościach — głównie dzięki inicjatywie miejscowego społeczeństwa i jego ofiarności. W nowo wybudowanych i odremontowanych lokalach powstaną kluby, biblioteki, kina i świetlice. Istniejące i nowo powstałe placówki k.o. oraz towarzystwa społeczno-kulturalne rozwijać będą w dalszym ciągu amatorski ruch artystyczny, pracę oświatową, polityczno-wychowawczą i in. rodzaje działalności służące patriotycznemu wychowaniu społeczeństwa i kulturalnemu wypoczynkowi po pracy.

Kontynuowana będzie działalność wydawnicza towarzystw. Redakcja „Życia Przemyskiego" doskonalić będzie swoją pracę w służbie dla regionu przemyskiego.

Ochrona zdrowia

W celu dalszej poprawy warunków pracy służby zdrowia prowadzone będą w ramach kapitalnych remontów prace zmierzające do uporządkowania obiektów szpitala miejskiego, przychodni rejonowych oraz innych jednostek podległych Wydziałowi Zdrowia Prezydium MRN. Obiekt po byłej łaźni przy ul. Sportowej zostanie przystosowany do potrzeb lecznictwa,

znajdzie w nim również pomieszczenie przychodnia zdrowia. W 1970 roku rozpocznie się budowę internatu dla Zakładu Szkolenia Inwalidek przy ulicy Tatarskiej.

W powiecie w latach 1969—1970 w ramach inwestycji państwowych budowany będzie ośrodek zdrowia w Krasiczynie, czynem społecznym ośrodek w Orłach i spółdzielnia zdrowia

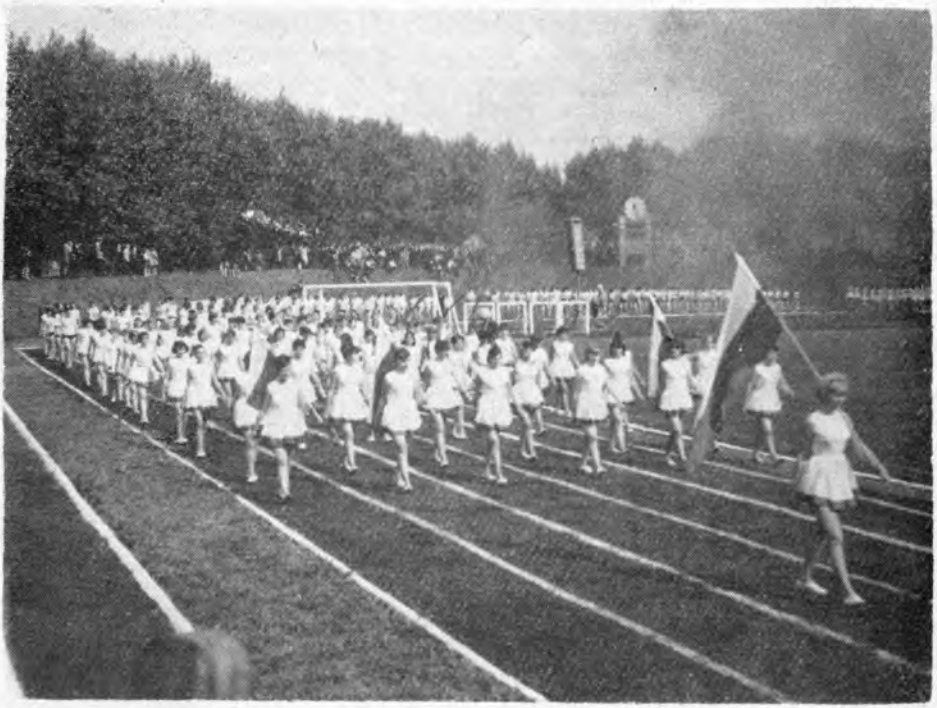

w Kalnikowie. Przyczyni się to do podniesienia jakości i usprawnienia usług w zakresie lecznictwa otwartego na wsi. Rozwinie swoją działalność zakładowa służba zdrowia. Rozszerzona zostanie działalność profilaktyczna. Więcej uwagi zwracać się będzie na zabezpieczenie prawidłowych warunków bhp.

W związku z coraz bardziej rozwijającym się ruchem turystycznym rozpocznie się w 1971 roku budowę hotelu turystycznego „Orbis" przy ul. 22 Stycznia o 250 miejscach. Koszt tej inwestycji wyniesie około 30 mln zł.

Ukończy się budowę stadionu w Dubiecku, a w Birczy i Olszanach oddane zostaną do użytku hotele turystyczne. W Birczy przeznaczy się na ten cel budynek gminnej spółdzielni, a w Olszanach obiekt po nieczynnym młynie. Przewiduje się ponadto rozbudowę istniejących i założenia nowych ośrodków campingowych przy trasach Przemyśl—Bircza i Przemyśl—Dubiecko.

Nie tylko państwo, lecz również zakłady pracy będą świadczyć na rzecz rozbudowy ośrodków sportu i wypoczynku załóg. Rady narodowe, organizacje i kluby sportowe, rady zakładowe rozwijać będą nadal masowy ruch spartakiadowy oraz tworzyć warunki dla polepszania wyników sportu kwalifikowanego.

OBYWATELE!

Program, który Wam przedstawiamy jest programem działania dla nowo wybieranych organów władzy — Miejskiej i Powiatowej Rady Narodowej.

Nowe zadania, jakie stają przed radami — są rozległe i trudne. Muszą one w szerszym jeszcze niż dotąd zakresie spełniać rolę gospodarzy terenu, koordynować plany i działalność przedsiębiorstw i organizacji, zabezpieczać prawidłowe, oszczędne i wysoce efektywne wykonawstwo zadań inwestycyjnych i remontowych, otoczyć troską rozwój przemysłu terenowego i spółdzielczego, współdziałać w rozszerzaniu produkcji rynkowej, rozbudowywać sieć usług dla ludności. Szczególnie ważnym zadaniem powiatowej i gromadzkich rad narodowych jest dalsza prowadzona wspólnie z samorządem chłopskim, intensyfikacja produkcji rolnej.

Doskonalenie działalności prezydiów i aparatu wykonawczego rad narodowych wymagać będzie skutecznej kontroli społecznej ze strony sesji i wszystkich radnych.

W pracy nowo wybranych organów pomocna będzie konstruktywna krytyka istniejących jeszcze w życiu społecznym zaniedbań, przejawów biurokratyzmu i marnotrawstwa czy prywaty.

Dążeniem Powiatowego Komitetu FJN będzie stałe podnoszenie znaczenia i roli Miejskiej i Powiatowej Rady Narodowej w realizacji ich konstytucyjnych zadań w ścisłej więzi z organizacjami społecznymi, organami samorządu robotniczego i chłopskiego, z szeroką opinią publiczną.

Dalsze umacnianie kierownictwa politycznego radami narodowymi ze strony powiatowej instancji partyjnej i stronnictw politycznych sprzyjać będzie wzrostowi aktywności rad narodowych w ich działalności na rzecz interesów ludzi pracy, współżycia społecznego oraz pogłębiania socjalistycznej demokracji.

OBYWATELE!

Program wyborczy Powiatowego Komitetu FJN — to nasz wspólny program działania.

W wielkiej pracy dla dalszego, wszechstronnego rozwoju miasta i powiatu przemyskiego dla każdego jest miejsce odpowiednio do jego wiedzy, umiejętności i doświadczenia, po-

czucia obowiązku wobec Ojczyzny. Rozwój kraju, naszego województwa i regionu przemyskiego oraz tętno życia społecznego sprzyja urzeczywistnianiu osobistych planów, ambicji i nadziei obywateli.

Powiatowy Komitet FJN wytyczając kierunki działania na lata 1969—1973 nie precyzuje wszystkich zadań i sposobów ich realizacji. Wiele problemów natury gospodarczej, oświatowej i kulturalnej rozwiążemy drogą społecznej inicjatywy i działania poszczególnych środowisk. Czynnikiem mobilizującym społeczne siły i środki są obchody 25-lecia Polski Ludowej, dla uczczenia których zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne podjęły już prawie wszystkie zakłady pracy, wsie, szkoły, placówki kulturalne. Wartość dotychczas podjętych czynów wynosi w powiecie 27,5 mln zł i w mieście 10 mln zł. Wiele milionów złotych wyniesie wartość podjętych zobowiązań produkcyjnych, o których meldunki w dalszym ciągu napływają.

Realizacja nakreślonych programem wyborczym zadań, jak też społecznych zamierzeń mieszkańców miasta i powiatu wyrażonych podjęciem zobowiązań i czynów — wymaga wielkiego wysiłku, konkretnego działania.

Powiatowy Komitet FJN apeluje do robotników, chłopów, inteligencji pracującej, kobiet, młodzieży, by aktywnie włączyli się do przekształcania programu w czyn, by poparli go dalszym społecznym wkładem, pracą, masowym udziałem w wyborach i głosowaniem na listę kandydatów FJN.

Kandydaci na posłów i radnych, którzy znajdują się na liście FJN, to wypróbowani w służbie dla kraju, w pracy społecznej i zawodowej działacze partyjni i bezpartyjni, ludzie godni powierzanych im obowiązków w Sejmie PRL i radach narodowych.

OBYWATELE!

Nasze głosy oddane na listy Frontu Jedności Narodu oznaczać będą akceptację tego programu, a zarazem stanowić będą rękojmię, że ten program dalszego rozwoju miasta i powiatu przemyskiego — zostanie wcielony w życie.

WYBORCY!

POWSZECHNYM UDZIAŁEM W GŁOSOWANIU ZAMANIFESTUJEMY NASZE PRZYWIĄZANIE DO LUDOWEJ OJCZYZNY!

ODDAMY WSZYSTKIE GŁOSY NA GODNYCH PRZEDSTAWICIELI MAS PRACUJĄCYCH, NA KANDYDATÓW FRONTU JEDNOŚCI NARODU!

1 CZERWCA WSZYSCY DO URN WYBORCZYCH!

Notatki

Notatki

Notatki